

Komunikat prasowy

I. Rada Polityki Pieniężnej na posiedzeniu 22 września 1999 r. uchwaliła *Założenia polityki pieniężnej na rok 2000*.

Zgodnie ze *średniookresową strategią polityki pieniężnej na lata 1999 - 2003*, przyjętą przez Radę Polityki Pieniężnej, najważniejszym celem polityki pieniężnej realizowanej przez bank centralny jest obniżanie inflacji, a w dalszej perspektywie stabilizacja cen, co jest niezbędne dla zbudowania trwałych fundamentów długofalowego wzrostu gospodarczego. Podstawową zasadą polityki pieniężnej jest realizacja celu inflacyjnego w sposób bezpośredni. Średniookresowym celem polityki pieniężnej jest obniżenie inflacji w 2003 roku poniżej 4%.

Podstawowym celem polityki pieniężnej w 2000 r., stanowiącym kolejny etap realizacji celu średniookresowego, jest obniżenie tempa wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych, tak aby w końcu 2000 r. nie przekroczyło ono 5,4% - 6,8% w porównaniu z końcem 1999 r.

Osiąganie celu inflacyjnego w 2000 r. dokonywać się będzie w trudnych warunkach makroekonomicznych. Niekonsekwentna i niedostatecznie zdyscyplinowana realizacja polityki w obszarze finansów publicznych w 1999 r. nie pozwalała na obniżenie stopnia restrykcyjności polityki pieniężnej. Również w 2000 r. polityka pieniężna i osiągnięte ostatecznie tempo inflacji uwarunkowane będą przez faktyczny stopień restrykcyjności polityki fiskalnej.

Biorąc pod uwagę przewidywane uwarunkowania zewnętrzne (wzrost globalnego popytu skutkujący wzrostem polskiego eksportu), a także przewidywania co do przebiegu procesów realnych w gospodarce, Narodowy Bank Polski ocenia, że realizacja celu inflacyjnego w 2000 r. będzie odbywać się w warunkach wzrostu PKB o około 5% i przy deficycie obrotów bieżących bilansu płatniczego na poziomie około 7% PKB.

Przy tych założeniach szacowany przyrost podaży pieniądza, spójny z zakładanym celem ograniczenia inflacji w 2000 r. wyniesie 38,8 - 47,9 mld zł. Zgodnie z założeniami Strategii cel inflacyjny realizowany będzie w sposób bezpośredni, co oznacza, że powyższa wielkość przyrostu podaży pieniądza ma charakter prognozy i nie stanowi celu pośredniego polityki pieniężnej.

W związku z możliwym ograniczeniem stopnia nadpłynności sektora bankowego w 2000 r. przewiduje się odpowiednie dostosowanie instrumentów polityki pieniężnej do zmienionych warunków.

II. Rada Polityki Pieniężnej podjęła również decyzję w sprawie referencyjnej stopy procentowej:

Narodowy Bank Polski prowadzić będzie 28-dniowe operacje otwartego rynku o stopie rentowności nie niższej niż 14% w skali rocznej.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 23 września 1999 r.

Uzasadnienie decyzji:

1. Procesy inflacyjne

- W sierpniu bieżącego roku inflacja w ujęciu rocznym osiągnęła poziom 7,2%. Poza sezonowym spadkiem wskaźnika inflacji w lipcu, był to kolejny miesiąc, w którym wskaźnik ten rósł z najniższego, osiągniętego w lutym, poziomu 5,6%. W sierpniu odnotowano także wzrost wskaźnika cen produkcji sprzedanej przemysłu do 5,6% w ujęciu rocznym (w lutym wskaźnik ten wynosił 3,7%).

RPP uważa, że dłuższe utrzymywanie się wzrostu inflacji grozi rozbudzeniem oczekiwań inflacyjnych, co byłoby zagrożeniem dla realizacji celu inflacyjnego polityki pieniężnej w 2000 roku.

- Przyrost podaży pieniądza w sierpniu wyniósł 3,18 mld zł i po ośmiu miesiącach osiągnął poziom 20,9 mld zł. Stanowi to 51,0% - 61,5% z prognozowanego na 1999 rok przyrostu w przedziale 36 - 41 mld zł. Na koniec sierpnia dwunastomiesięczna dynamika podaży pieniądza ogółem zmniejszyła się do poziomu 19,5%.

RPP uważa, iż zagrożeniem dla kontroli podaży pieniądza w przyszłości jest utrzymywanie się szybkiego wzrostu kredytów konsumpcyjnych. Ich roczna dynamika wzrosła z około 30% na koniec 1998 roku do około 45,4% na koniec sierpnia bieżącego roku. Ponadto, nadmierna dynamika

kredytu przeznaczanego na cele konsumpcyjne wzmaga negatywne tendencje w zakresie kształtowania się deficytu na rachunku bieżącym bilansu płatniczego.

2. Nierównowaga zewnętrzna

- Obserwowane od roku znaczne powiększanie się deficytu na rachunku bieżącym bilansu płatniczego jest m.in. efektem niskiego poziomu aktywności gospodarczej u głównych partnerów handlowych Polski. Osiągnięcie wysokiej dynamiki eksportu warunkowane jest zarówno poprawą koniunktury na rynkach zagranicznych, jak i wzrostem konkurencyjności produktów krajowych.

RPP uważa, że do czasu przywrócenia wysokiej dynamiki eksportu priorytetem polityki makroekonomicznej (zarówno pieniężnej, jak i fiskalnej) powinna być ścisła kontrola dynamiki popytu wewnętrznego. Dlatego też, podejmując swoją decyzję RPP oczekuje jednocześnie na zapowiadany wzrost stopnia restrykcyjności polityki fiskalnej.

III. Rada Polityki Pieniężnej przyjęła także

- opinię w sprawie Ustawy budżetowej na rok 2000.
- prognozę bilansu płatniczego na rok 2000.
- Raport o inflacji za I i II kwartał 1999 r.

IV. RPP omówiła:

- Bilans płatniczy na bazie transakcji oraz bilans pasywów i aktywów zagranicznych RP za 1999 r.
- Bilans płatniczy RP z I półrocze 1999 r.

Następne posiedzenie RPP odbędzie się 20 października 1999 r.